

Archeologienota

Deinze – Louis Dhontstraat

Liesbeth Claessens, Jordi Bruggeman en Ruth Ferket

Temse
2017

Colofon

Rapporten van het archeologisch onderzoeksbureau All-Archeo bvba

Erkend archeoloog: All-Archeo bvba, OE/ERK/Archeoloog/2015/00018

Auteurs: Liesbeth Claessens, Jordi Bruggeman en Ruth Ferket

All-Archeo bvba
Laagstraat 12
9140 TEMSE

Wettelijk depot nummer
D/2017/12.807/183

© All-Archeo bvba

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de opdrachtgever.

All-Archeo bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Verslag resultaten bureauonderzoek	5
2.1	Administratieve gegevens	5
2.2	Archeologische voorkennis	11
2.3	Onderzoeksopdracht	11
2.3.1	Vraagstelling en randvoorwaarden	11
2.3.2	Beschrijving geplande werken.....	12
2.3.3	Werkwijze	14
2.4	Assessmentrapport	14
2.4.1	Landschappelijke ligging van het onderzochte gebied.....	14
2.4.2	Historische beschrijving van het onderzochte gebied	20
2.4.3	Het onderzochte gebied in zijn archeologisch kader	27
2.4.4	Interpretatie van het onderzochte gebied en synthese.....	29
2.4.5	Afweging noodzaak verder vooronderzoek	30
3	Samenvatting.....	32
4	Bibliografie	33
4.1	Publicaties	33
4.2	Websites	33
5	Bijlagen	34
5.1	Archeologische periodes	34
5.2	Plannenlijst	34
5.3	Fotolijst.....	35

1 Inleiding

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van de aanvraag van een verkavelingsvergunning waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de vergunning betrekking heeft 300 m² of meer bedraagt en waarbij de betrokken percelen binnen een archeologische zones liggen, opgenomen in de vastgestelde inventaris van archeologische zones,¹ zoals bepaald in artikel 5.4.2 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Het gaat om de archeologische zone Historische stadskern van Deinze. Het onderzoeksgebied valt niet binnen een beschermde archeologische site, noch binnen een gebied waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt.²

Alle coördinaten die weergegeven worden, zijn uitgedrukt in Lambert 72, tenzij anders vermeld.

De uitvoering van vooronderzoek zonder ingreep in de bodem gaat steeds de uitvoering van vooronderzoek met ingreep in de bodem vooraf. Het doel van een archeologisch vooronderzoek wordt immers met een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed bereikt.

¹ <https://geo.onroenderfgoed.be>

² <https://geo.onroenderfgoed.be>

2 Verslag resultaten bureauonderzoek

Het doel van de archeologische bureaustudie is de aanwezigheid, aard en bewaringsomstandigheden van de archeologische monumenten te kunnen inschatten, de landschappelijke opbouw van het gebied te kennen, om de impact van de werken op het aanwezige archeologische erfgoed in te schatten en daaruit concrete aanbevelingen te formuleren voor de verdere prospectiestrategie.

2.1 Administratieve gegevens

Projectcode: 2017E206

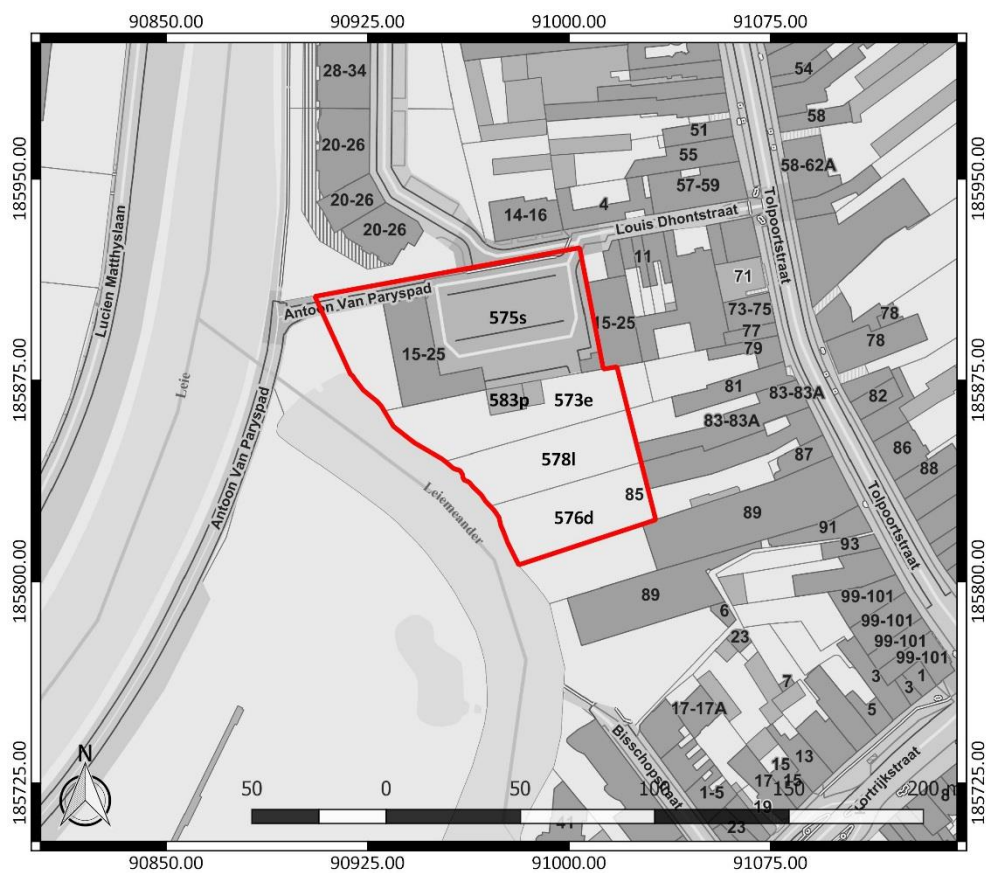
Erkend archeoloog: All-Archeo bvba, OE/ERK/Archeoloog/2015/00018

Locatie (provincie, gemeente, deelgemeente, adres, toponiem): Oost-Vlaanderen, Deinze, Deinze, Louis Dhontstraat, Louis Dhontstraat

Bounding box x/y Lambert 72 coördinaten:

- 91004, 185925
- 91032, 185823
- 90981, 185806
- 90905, 185906

Kadastraal plan:

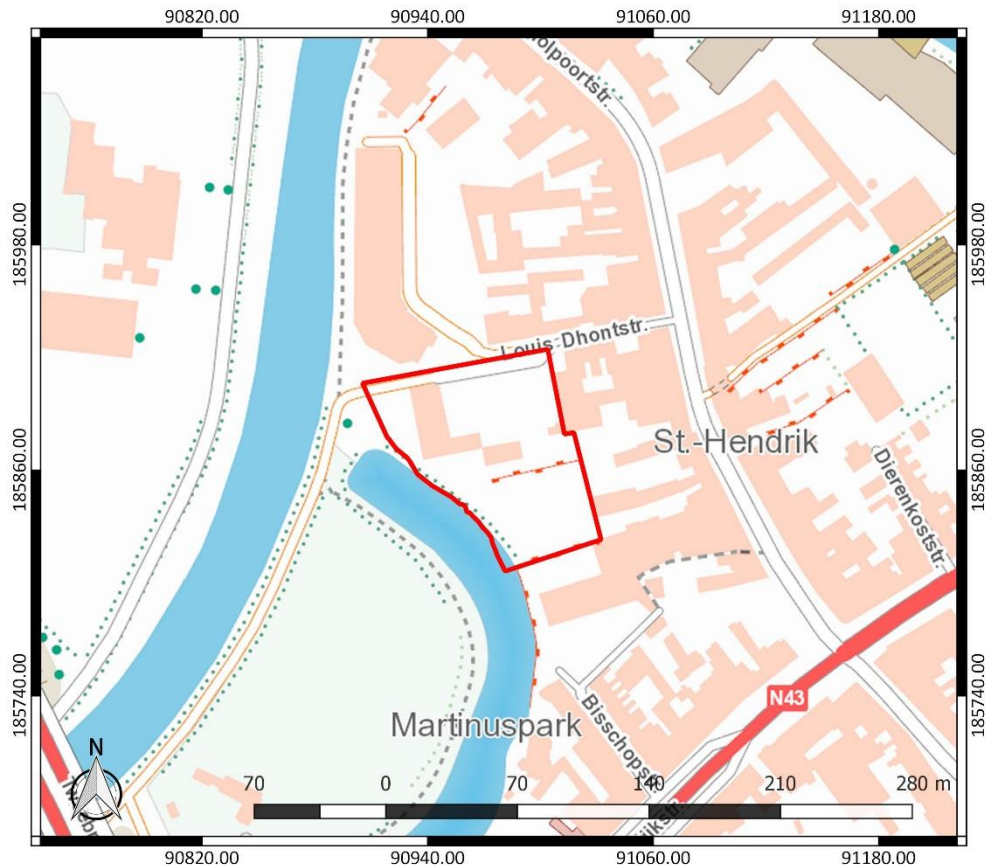

Figuur 1: Kadastraal plan met aanduiding van het onderzoeksgebied in rood (www.geopunt.be)

Kadastrale percelen: Deinze, Afdeling 1, sectie B, nummers 573e (partim), 575s (partim), 576d (partim), 578l, 583p, openbaar domein

Oppervlakte onderzoeksgebied: ca. 8416 m²

Topografische kaart:

Figuur 2: Topografische kaart met aanduiding van het onderzoeksgebied (<https://www.dov.vlaanderen.be>)

Begin- en einddatum uitvoering onderzoek: 21/06/2017 – 18/12/2017

Relevante termen uit de thesauri bij de Inventaris Onroerend Erfgoed: bureauonderzoek, steentijd, bronstijd, ijzertijd, Romeinse tijd, middeleeuwen, nieuwe tijd, nieuwste tijd.

Verstoorde zones: Er bevinden zich gebouwen en een parking ter hoogte van het onderzoeksgebied. Er kan verondersteld worden dat de realisatie ervan enige negatieve impact heeft gehad op het archeologisch bodemarchief (ca. 4515 m², Figuur 4). De precieze aard en de omvang van deze verstering is echter niet gekend.

Bij de heraanleg van de parking op het terrein in 2007 werden vier teerputten aangetroffen van de gasfabriek die vroeger aanwezig was op het terrein (zie 2.4.2). Omdat het om een ernstige vorm van bodemverontreiniging gaat, werden de putten verwijderd en werd het terrein gesaneerd.³ Het gaat om vier zones met een gezamenlijke oppervlakte van ca. 940 m² en een ontgravingsdiepte die zich doorgaans situeert tussen 1,0 en 2,5 m onder het maaiveld (Figuur 5 en Figuur 6). De bodemsaneringswerken hadden als doel om alle aanwezige risico's ten gevolge van de

³ <https://www.deinzeonline.be/2007/11/heraanleg-parking-in-deinze-stil-door-teerputten/>

verontreiniging met PAK's, minerale olie en cyaniden in het vaste deel van de aarde en cyaniden in het grondwater weg te nemen.⁴

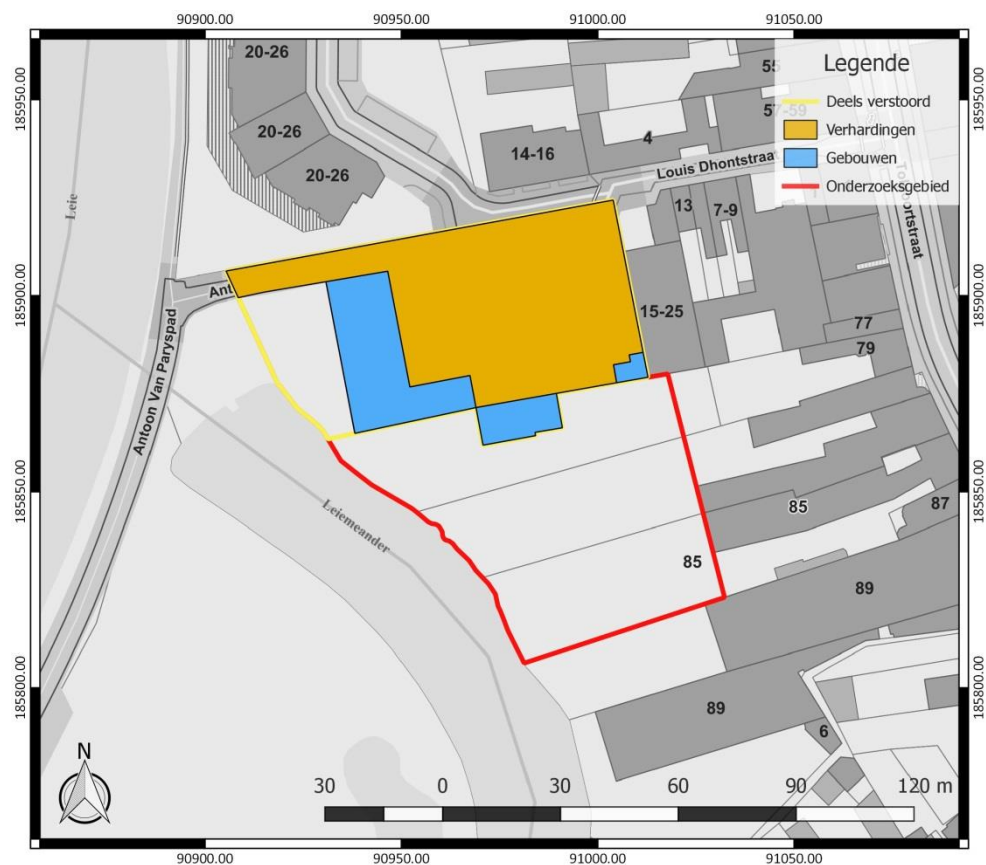
Bijna 200 jaar geleden bouwde men de eerste gasfabriek in België. Door de industrialisatie ontstond er nood aan verlichting van straten en fabrieken. De gasfabrieken hadden als belangrijke taak het produceren van gas uit steenkool. Dit gas sloeg men op in grote cilindervormige opslagtanks, de gashouders, en gebruikte men in gaslantaarns. Door de opkomst van aardgas en elektriciteit verdwenen de gasfabrieken. De gassites waren meestal te vinden in de buurt van stadskernen, aan spoorlijnen of waterlopen. Door steenkool in een afgesloten oven zonder zuurstof te verwarmen, verbrandt het niet, maar vergast het. Het geproduceerde ruwe gas bevatte nog een heel aantal schadelijke stoffen. Na de productie werd het gezuiverd. Daarbij ontstonden schadelijke (rest)stoffen, zoals ijzeraarde en teer. Op de gassites ontstonden bij de exploitatie soms zware bodem- en grondwater-verontreinigingen. Verontreiniging vond zijn oorsprong bijvoorbeeld bij lekken aan de gashouders of de ovens, of door het zuiveren van de gassen. Later, bij de afbraak van de gasfabrieken, spreidde men het puin van het gebouw vaak uit over het terrein. Het ondergrondse deel van de gassite bleef vaak in de grond zitten, zoals bijvoorbeeld de teerputten die vaak nog reststoffen bevatten.⁵

⁴ URS Belgium BVBA 2014, 7

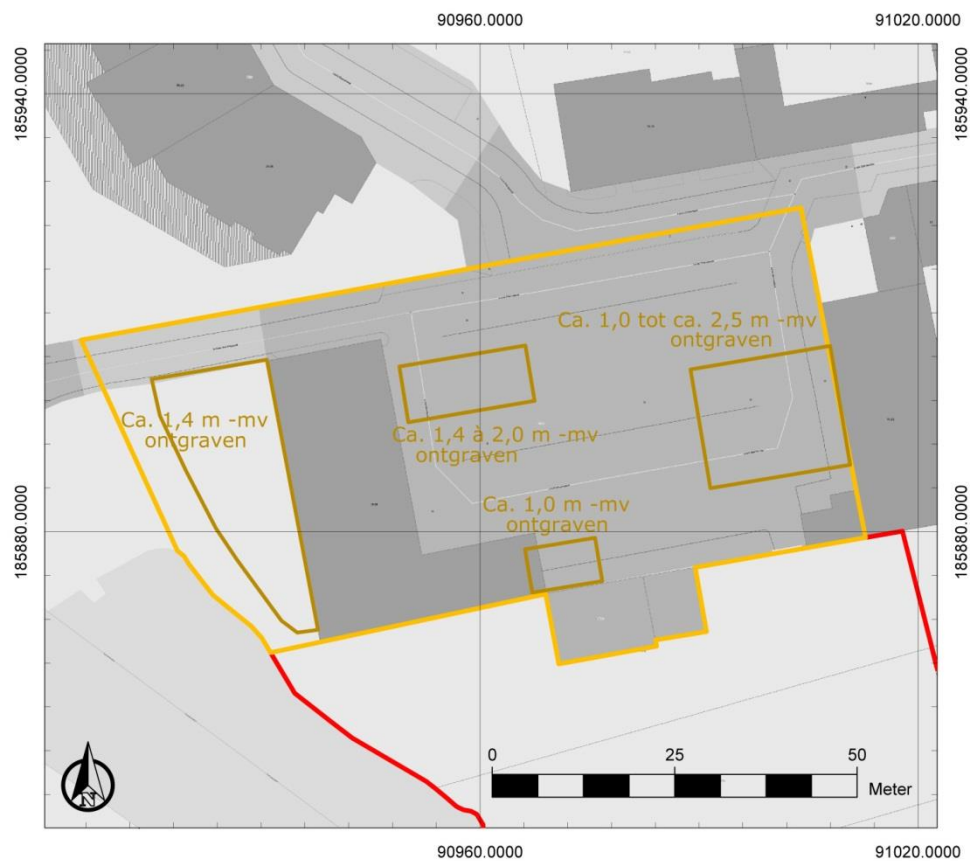
⁵ <http://www.ovam.be/wat-zijn-gassites>

Figuur 3: Foto's bestaande bebouwing en verharding (stad Deinze)

Figuur 4: Aanduiding van de zone waar het bodemarchief deels verstoord is (geel) met aanduiding van de bestaande gebouwen (oranje) en bestaande verhardingen (lichtblauw)

Figuur 5: Aanduiding van de zones waar ontgravingen hebben plaatsgevonden (bruin) in het kader van de saneringswerken en waar dus het bodemarchief (deels) verstoord is

2.2 Archeologische voorkennis

Niet van toepassing.

2.3 Onderzoeksopdracht

2.3.1 Vraagstelling en randvoorwaarden

Naar aanleiding van de geplande werken ter hoogte van het onderzoeksterrein werd een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd. Hierbij staat de vraag centraal wat de impact zal zijn van de geplande werken op het archeologisch bodemarchief. Op basis daarvan wordt een afweging gemaakt of verder archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem nodig is.

Volgende onderzoeksvragen worden behandeld:

- Welke aanwijzingen bevatten de bestaande bronnen over het archeologisch potentieel van het terrein?
- Wat is de landschapshistoriek en de gebruiksevolutie van het terrein?
- Wat is de impact van de geplande werken?

Randvoorwaarden: er zijn geen randvoorwaarden van toepassing.

2.3.2 Beschrijving geplande werken

De geplande werken kaderen in de herontwikkeling van de stadsgassite Louis Dhontstraat. Het betreft de site van de gesaneerde voormalige stadsgasfabriek en de achtertuinen van percelen gelegen aan de Tolpoortstraat. Op het terrein worden twee ontwikkelbare gebieden voorzien, met een oppervlakte van ca. 2686 m² voor de noordelijke zone (1A) en een oppervlakte van ca. 1508 m² voor de zuidelijke zone (1B). Tussen en rond de twee bebouwde zones komt een groene open ruimte (woongroen, Figuur 7). Een deel van de groenzone wordt openbaar groen. Verder wordt het resterende deel van het onderzoeksgebied openbare wegenis.

De latere realisaties binnen de ontwikkelbare gebieden betekent vermoedelijk een verstoring van minimaal ca. 80 cm diepte, maar de gebouwen mogen echter onderkelderd worden. Dit betekent (plaatselijk) een grotere verstoringdiepte. De locatie van bijvoorbeeld vorstranden, regenwaterputten en huisaansluitingen, die de verstoringdiepte van de woningen overschrijden, liggen in het kader van de verkaveling nog niet vast. Ook zijn er indirecte factoren zoals compactie bij de werfingrepen, die een invloed op het aanwezige bodemarchief hebben. Voor wat betreft de groenzones binnen het onderzoeksgebied kan over het algemeen uitgegaan worden van een verstoring van ca. 50 à 80 cm, maar het is toegestaan in deze zone ook diepere structuren te voorzien, zoals kelders. De realisatie van de openbare wegenis betekent vermoedelijk een verstoring van ca. 80 cm diepte.

Op het terrein is nog bebouwing aanwezig (Figuur 4). De sloop van deze bebouwing maakt geen deel uit van de verkavelingsaanvraag. Ook de bestaande bomen worden niet verwijderd in het kader van de verkavelingsaanvraag (Figuur 8). Er worden in het kader van de verkaveling geen herprofileringen van het terrein voorzien.

2.3.3 Werkwijze

Het bureauonderzoek heeft betrekking op een zone die gekenmerkt wordt door een hoge densiteit aan bebouwing in het verleden en vooral een lange geschiedenis van bebouwing kent. Daarom heeft het bureauonderzoek als bijkomend doel de evolutie van de historische bebouwing te kennen. Daarvoor wordt bijzondere aandacht besteed aan het onderzoek van archieven.

Voor het bureauonderzoek zijn de aardkundige gegevens online opgezocht via www.dov.vlaanderen en www.geopunt.be. De geomorfologische kaart en de bodemerosiekaart zijn niet beschikbaar voor het onderzoeksgebied. Het historisch kaartmateriaal is georeferentieerd geraadpleegd op www.geopunt.be.

Het belangrijkste beschikbare historisch kaartmateriaal werd geraadpleegd om de gebruiksgeschiedenis van het onderzoeksgebied van de laatste eeuwen zo goed mogelijk te kennen. Met de kaart van Bleau (1649), de kaart van Goubet (1694), de Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden (1771-1778), de kaart van Van Maldegem (1786) en de Atlas der Buurtwegen (1841) worden vijf momentopnames bekeken, voorafgaand aan de stafkaarten. De informatie afkomstig uit historisch kaartmateriaal kan een impact hebben op de inschatting van de kwaliteit van het eventueel aanwezige oudere bodemarchief. Beschikbare stafkaarten en luchtfoto's van het onderzoeksterrein werden geraadpleegd op www.geopunt.be en op www.cartesius.be. Ze worden enkel weergegeven in voorliggende studie wanneer ze een relevante bijdrage kunnen leveren aan de onderzoeksvragen met betrekking tot de landschapshistoriek, de gebruiksgeschiedenis van het terrein of de evolutie van de historische bebouwing.

In het kader van de vraagstelling rond het archeologisch potentieel van het terrein werden de Centrale Archeologische Inventaris en de landschapssatlas geraadpleegd. De Centrale Archeologische Inventaris is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen. Vanwege het specifieke karakter van het archeologisch erfgoed dat voor ons verborgen zit in de ondergrond, is het onmogelijk om op basis van de Centrale Archeologische Inventaris met zekerheid uitspraken te doen over de aan- of afwezigheid van archeologische sporen.

2.4 Assessmentrapport

2.4.1 Landschappelijke ligging van het onderzochte gebied

Het onderzoeksgebied is gelegen aan de rechteroever van de Leie, in het historische centrum van Deinze. Het terrein situeert zich tussen de Louis Dhontstraat in het noorden, de Tolpoortstraat in het oosten, de Kortrijkstraat in het zuidoosten en het Antoon Van Paryspad in het westen (Figuur 8). Het middenterrein van de onderzoekslocatie is ingericht als parking, de voormalige brandweergebouwen ten noordoosten van het onderzoeksgebied zijn in gebruik door het Rode Kruis en de voormalige werkplaats van de gasfabriek in het noordwesten van het onderzoeksgebied huisvest de Voedselbank.⁶ Volgens het gewestplan is het terrein gelegen in woongebieden.

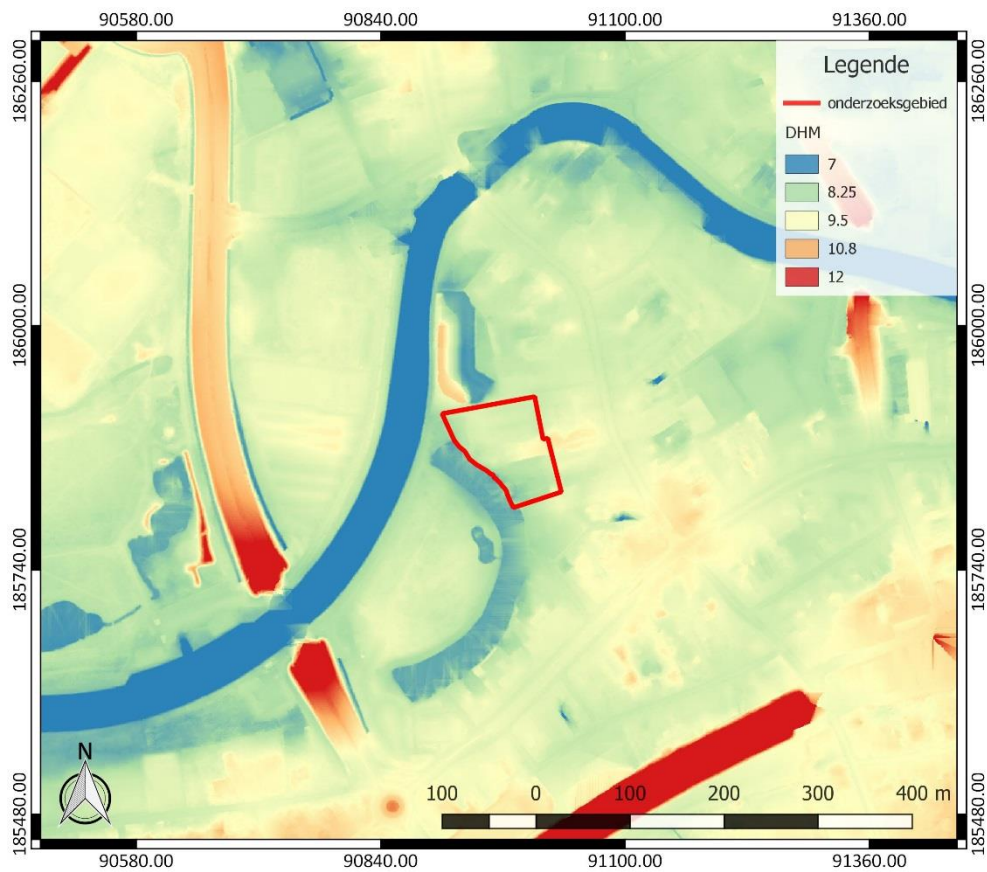
Hydrografisch behoort het tot het Leiebekken. Ten westen stroomt de Leie. In het zuidwesten, aangrenzend aan het onderzoeksgebied, bevindt zich een oude Leiemeander. Ten oosten stroomt een naamloze waterloop in noordelijke richting naar de Leie (Figuur 10). De oude Leiemeander maakte deel uit van de loop van de Leie tot in de jaren '70 van de 20ste eeuw (Figuur 23 versus Figuur 24). De rechte trekking van de Leie, vanaf de jaren '60 tot de jaren '80 van de 20ste eeuw, hertekende het landschap tussen de Franse grens en Deinze drastisch. De rechte trekkingen vonden plaats ter bevordering van de scheepvaart.⁷

⁶ URS Belgium BVBA 2014, 5; pers. com. Sofie Beernaert (Immogra)

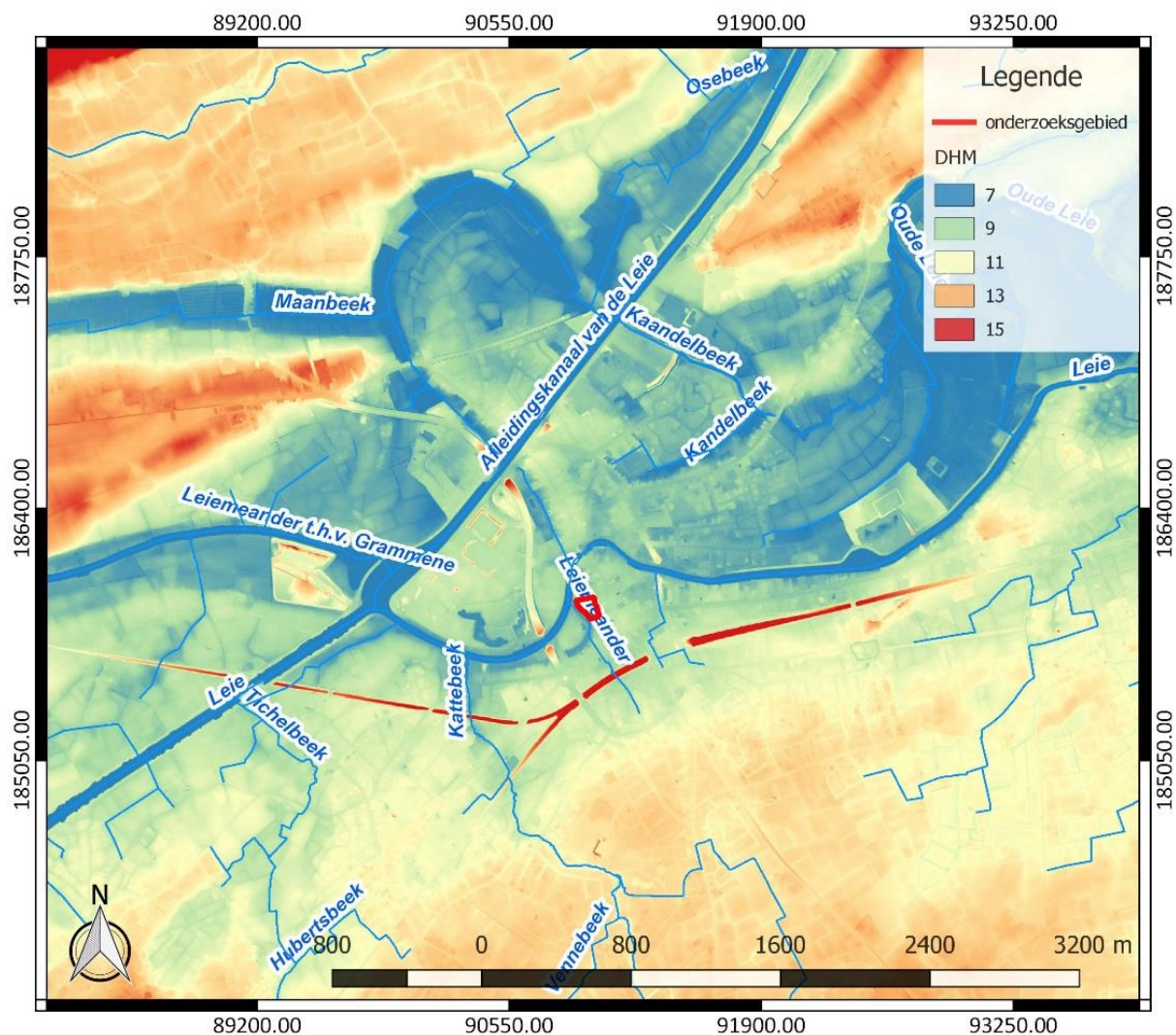
⁷ http://www.vilt.be/Leie_project_verzoent_natuurwaarden_met_beveiligbaarheid

Figuur 8: Luchtfoto van 2016 met aanduiding van het onderzoeksgebied (<https://www.geopunt.be/kaart>)

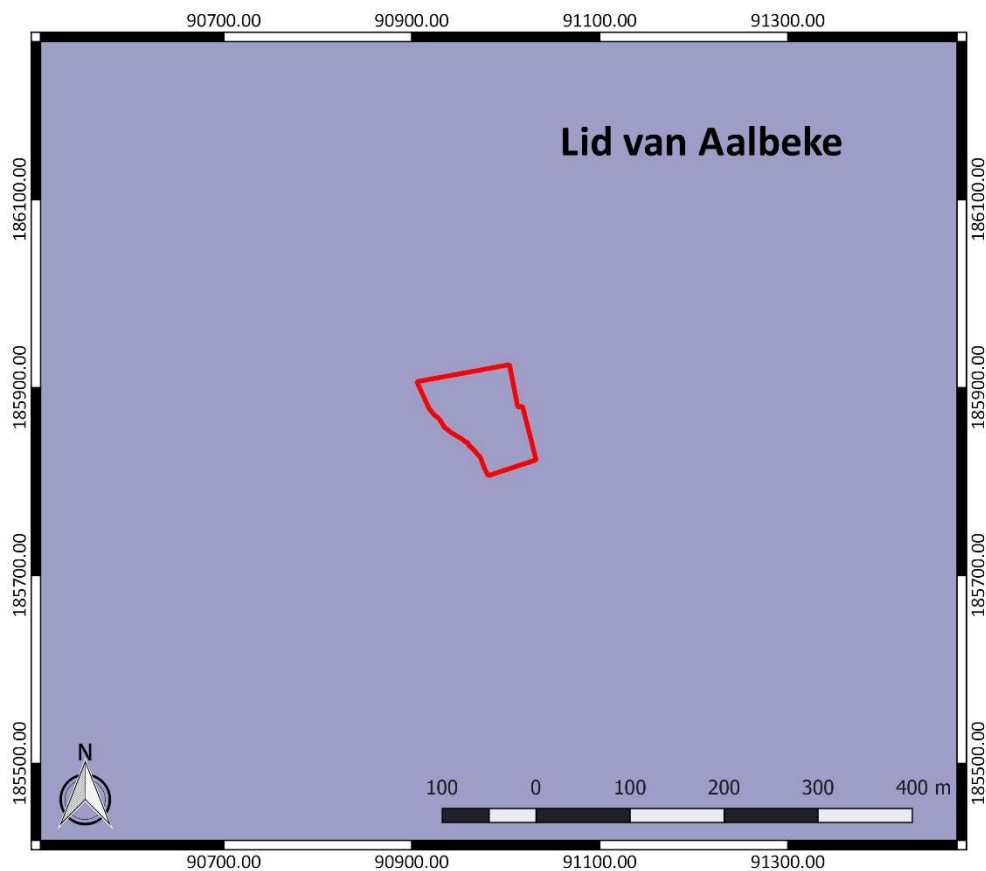
Figuur 9: Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen II, DTM 1m, met aanduiding van het onderzoeksgebied

Figuur 10: Hydrografische kaart met aanduiding van het onderzoeksgebied en Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen II, DTM 1m (<https://www.geopunt.be/kaart>)Figuur 11: Hoogteverloop van noordnoordoost naar zuid (www.geopunt.be/kaart)

Geomorfologisch behoort Deinze tot de zuidelijke uitloper van de Vlaamse Zandstreek. Het is een alluviaal gebied tussen de Leie- en Scheldevallei, gekend als het Leie-Schelde Interfluvium. Het landschap bestaat uit een afwisseling van zandruggen, kouterruggen, beekvalleitjes en rivierdalen. In de valleien is het landschap vrij vlak met hoogtes tussen de 6 en de 8 m. Deinze ligt in de vallei van de Leie.⁸

⁸ Inventaris Onroerend Erfgoed, ID 126624, Kantons Deinze en Nazareth (geraadpleegd op 22 juni 2017); Tavernier 1965, 11

Het onderzoeksgebied (Figuur 9) ligt in een relatief vlak gebied, met hoogtes tussen 7,6 en 9,6 m TAW (Figuur 11). De tertiaire ondergrond (Figuur 12) behoort tot het Lid van Aalbeke en bestaat uit donkergrijze tot blauwe klei, die glimmers bevat.⁹

Figuur 12: Tertiaire geologische ondergrond met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

De quartairgeologische kaart (Figuur 13) geeft aan dat in het grootste deel van het onderzoeksgebied eolische afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) en mogelijk Vroeg-Holoceen voorkomen, en/of hellingafzettingen van het Quartair. Hieronder bevinden zich fluviatiele afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) en daaronder nog oudere fluviatiele afzettingen van het Eemiaan (Laat-Pleistoceen). In het westen van het onderzoeksgebied bevinden zich boven de genoemde afzettingen ook nog recentere fluviatiele afzettingen van het Holoceen en mogelijk Tardiglaciaal,¹⁰ door de ligging aan de rand van een oude meander van de Leie.

De bodemkaart (Figuur 15) geeft aan dat het onderzoeksgebied in een bebouwde zone (OB) ligt. Ten westen zijn een matig natte en een natte zandleembodem zonder profiel (Ldp en Lepz) te vinden. Ook treffen we in het westen een sterk gleyige en in het noordwesten een matig gleyige kleibodem zonder profiel (Eepz en Edp) aan.

Bij de plaatsing van peilbuizen in het kader van de bodemverontreiniging werden de boorprofielen beschreven.¹¹ Deze zijn niet met een landschappelijk of archeologisch doel beschreven en zijn slechts in beperkte mate bruikbaar om er conclusies uit te trekken naar bewegingstoestand van de bodem

⁹ www.geopunt.be/kaart

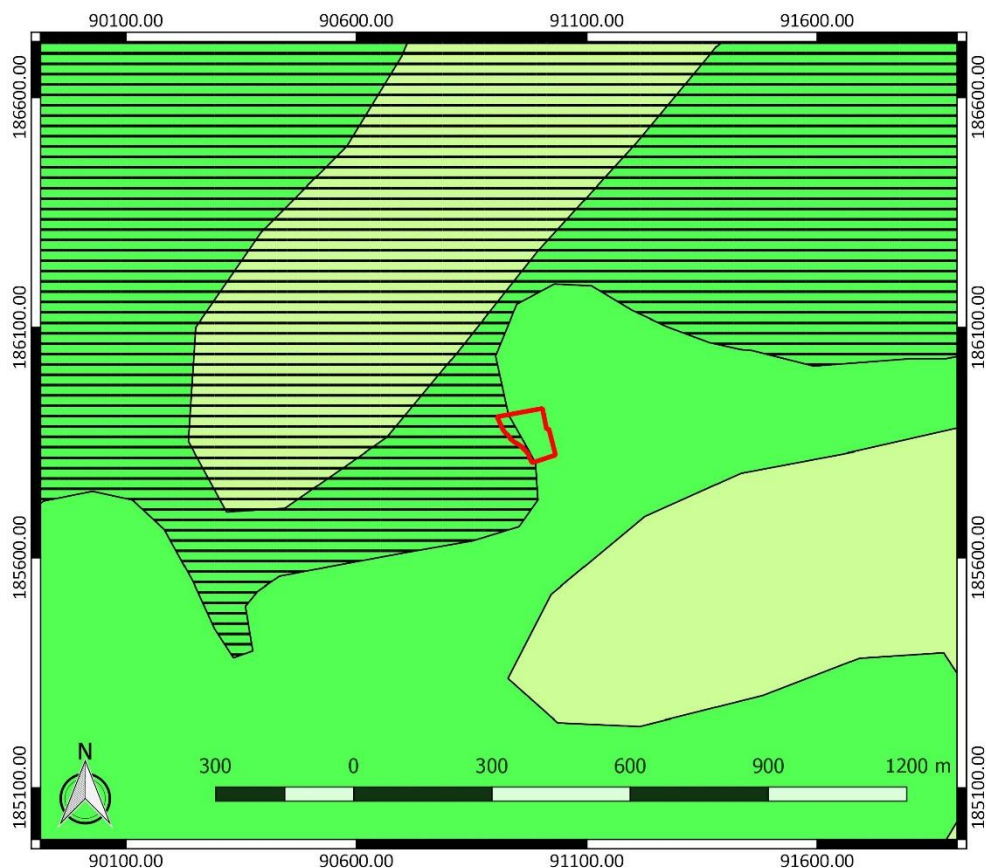
¹⁰ www.geopunt.be/kaart

¹¹ URS Belgium BVBA 2014, 62-70

en archeologische verwachtingen toe. De boorprofielen beschreven binnen het onderzoeksgebied geven aan dat er bovenaan, tot een diepte van ca. 0,7 à 1,0 m onder het maaiveld puinhoudende pakketten aanwezig zijn, waarbij het puin vooral bestaat uit baksteen. Het gaat dus om antropogene pakketten. Ten noorden van het onderzoeksgebied werd puin vastgesteld tot 2,0 à 2,5 m onder het maaiveld. De bodemtextuur wordt binnen het onderzoeksgebied beschreven als fijn zand dat matig leemhoudend is. Bij één boring werd vanaf 1,5 m –mv leem vastgesteld. De grondwatertafel bevindt zich gemiddeld ca. 1,70 m onder het maaiveldniveau.¹² Uit gegevens van de beschreven boorprofielen is niet af te leiden of het onderzoeksgebied zich situeerde in een brede stroomvlakte van de Leie (gewonnen op de Leie?) of het een hogere (en drogere) zone vormde aansluitend bij de Leie.

Op ca 150 m ten noorden van het onderzoeksgebied werd archeologisch onderzoek uitgevoerd ter hoogte van het Markizaat. Gezien de geplande bouwmethode die slechts een verstoring van 60 cm voorzag, werd de onderzoeksdiepte beperkt tot 80 cm.¹³ Hierdoor kan deze site niet bijdragen in het bekomen van verder inzicht in de bodemopbouw ter hoogte van de stad Deinze aan de rechteroever van de Leie.

Op de bodemgebruikskaat zijn in het onderzoeksgebied een aantal gebouwen te bemerken. Voor het overige wordt het onderzoeksgebied volgens de kaart ingenomen door gras, struiken, bomen en verharding (Figuur 16). Dit komt overeen met het beeld dat we zien op een recente luchtfoto (Figuur 8).

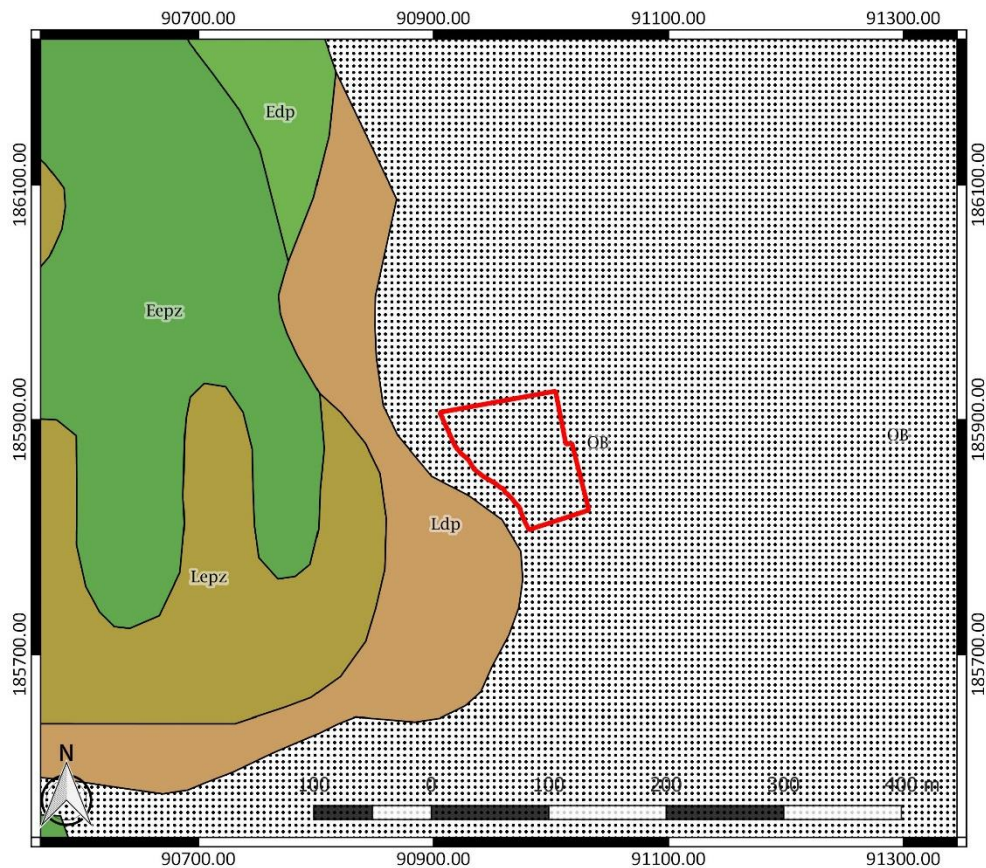

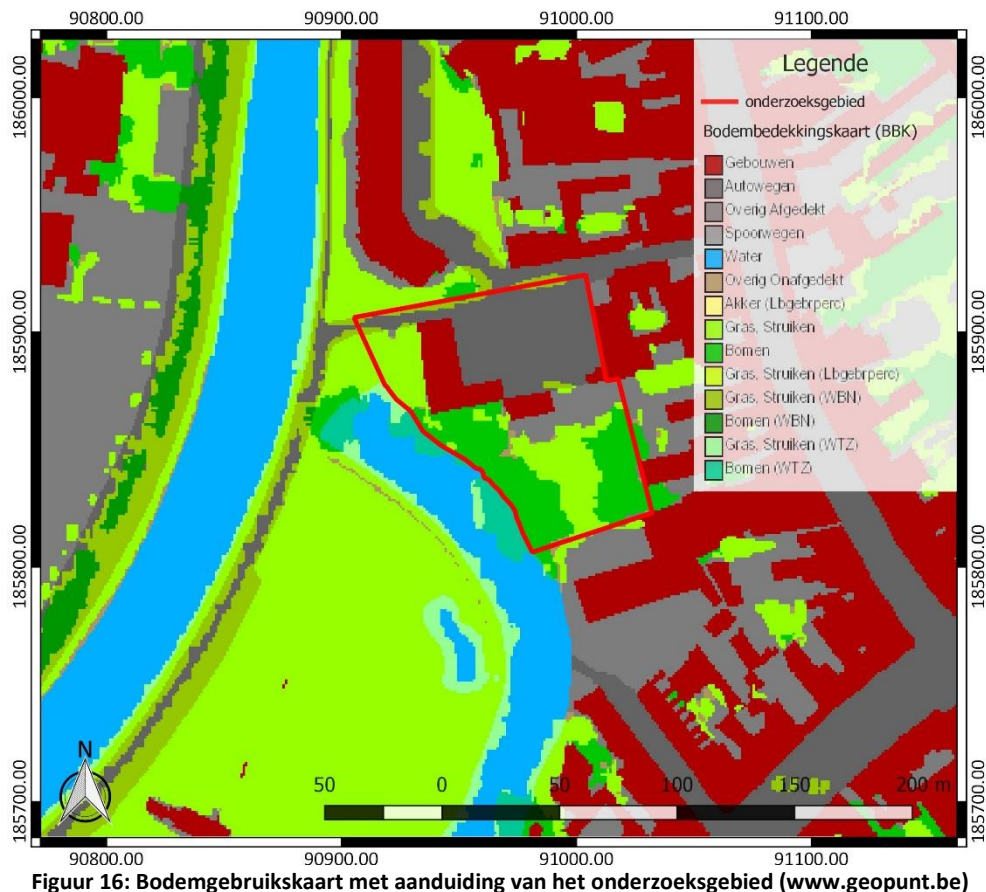
Figuur 13: Quartairegeologische kaart met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

¹² URS Belgium BVBA 2014, 5

¹³ Vanhee/Deceuninck 2011, 17

6		6a	
ELPw en/of HQ *	* De karteereenheid is mogelijk afwezig. ELPw Eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holoceen; zand tot zandleem in het noordelijke en centrale gedeelte van Vlaanderen; silt (loess) in het zuidelijke gedeelte van Vlaanderen.	FH *	* De karteereenheid is mogelijk afwezig. FH Fluviale afzettingen (organochemisch en perimarien inclus), afzettingen van het Holoceen en mogelijk Tardiglaciaal (Laat-Weichseliaan).
FLPw	HQ Hellingsafzettingen van het Quartair.	ELPw en/of HQ *	ELPw Eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holoceen; zand tot zandleem in het noordelijke en centrale gedeelte van Vlaanderen; silt (loess) in het zuidelijke gedeelte van Vlaanderen.
FLPe	FLPw Fluviale afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen).	FLPw	HQ Hellingsafzettingen van het Quartair.
	FLPe Fluviale afzettingen van het Eemiaan (Laat-Pleistoceen).	FLPe	FLPw Fluviale afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen).
			FLPe Fluviale afzettingen van het Eemiaan (Laat-Pleistoceen).
3		3a	
ELPw en/of HQ *	* De karteereenheid is mogelijk afwezig. ELPw Eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holoceen; zand tot zandleem in het noordelijke en centrale gedeelte van Vlaanderen; silt (loess) in het zuidelijke gedeelte van Vlaanderen.	FH *	* De karteereenheid is mogelijk afwezig. ◇ De karteereenheid ontbreekt mogelijk in sommige delen van de beekvalleien buiten de Vlaamse Vallei en haar uitlopers.
FLPw	HQ Hellingsafzettingen van het Quartair.	ELPw en/of HQ *	FH Fluviale afzettingen (organochemisch en perimarien inclus), afzettingen van het Holoceen en mogelijk Tardiglaciaal (Laat-Weichseliaan).
	FLPw Fluviale afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen).	FLPw	ELPw Eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holoceen; zand tot zandleem in het noordelijke en centrale gedeelte van Vlaanderen; silt (loess) in het zuidelijke gedeelte van Vlaanderen.
			HQ Hellingsafzettingen van het Quartair.
			FLPw Fluviale afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen).

Figuur 14: Legende bij de quartairgeologische kaart (www.geopunt.be)Figuur 15: Bodemkaart met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

Figuur 16: Bodemgebruiksk kaart met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

2.4.2 Historische beschrijving van het onderzochte gebied

De eerste vermelding van Deinze (Dhunasa, betekent etymologisch meander) stamt uit 840, verwijzend naar een kerk, gelegen op de noordelijke Leieoever.¹⁴ Deinze wordt in de 11de eeuw voor het eerst in schriftelijke bronnen genoemd als “Dunsa”. De oudste vondsten dateren uit de steentijd en ook de aanwezigheid van Gallo-Romeins materiaal wijst mogelijk op een Romeinse nederzetting tussen de 1ste en de 3de eeuw. In de middeleeuwen was er een aanzienlijke bevolking en werd er waarschijnlijk handel gedreven via de Leie. In de 13de eeuw was Deinze een omwalde stad. Een eeuw later kende de stad economische bloei door de bewerking van wol. Onder Karel de Stoute werd Deinze samengevoegd met Petegem. Tijdens woelige tijden in de 16de en 17de eeuw bleef Deinze, ondanks talrijke verwoestingen, een bloeiende ambachts- en handelsstad. Dit veranderde niet tot de industrialisering begon.¹⁵

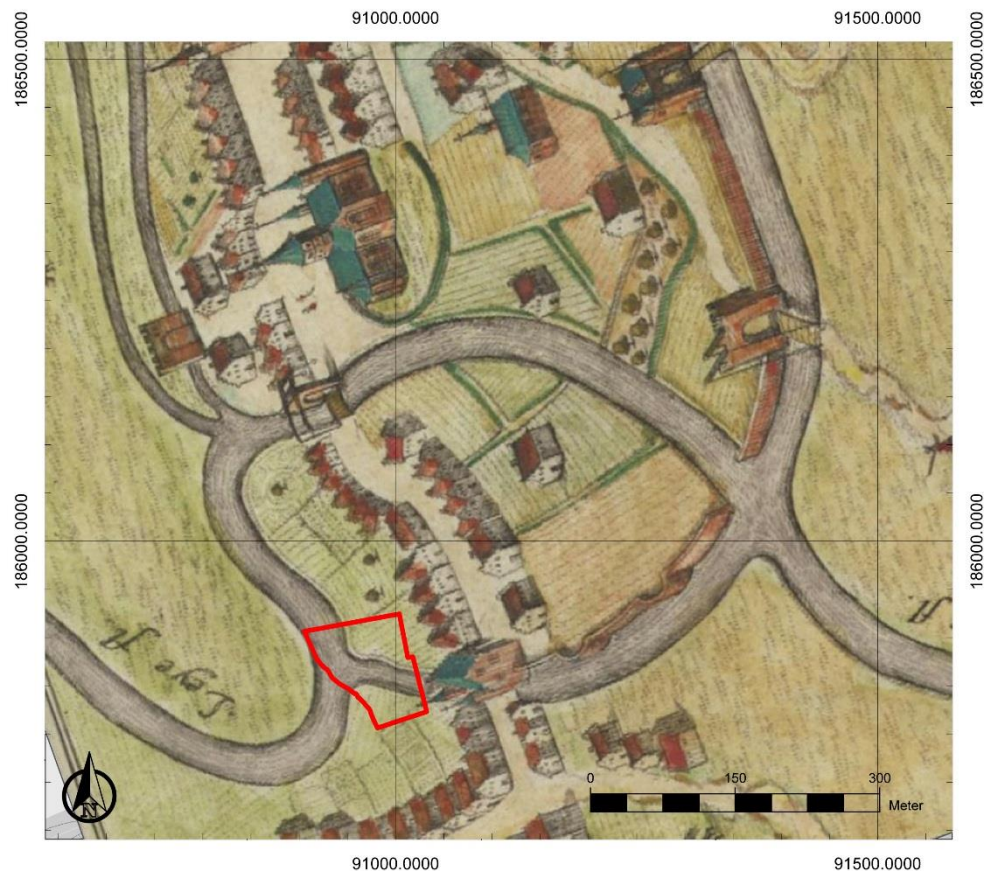
Deinze is een historische samenvoeging van de oude kern van Deinze op de linkeroever en van Petegem-aan-de-Leie op de rechteroever. Het onderzoeksgebied maakt deel uit van de oorspronkelijke kern van Petegem-aan-de-Leie. De eerste vermeldingen van Petegem-aan-de-Leie met de in oorsprong Romeinse Sint-Martinus en Sint-Antoniuskerk dateren uit de 12de eeuw. Petegem was voor een groot deel grafelijk bezit. De heerlijkheid werd als leen aan de abdij van Drongen geschonken. De graaf van Vlaanderen had ca. 1090 de heerlijkheid van Drongen aan de heren van Aalst in leen gegeven. In 1293 ontving Petegem van Graaf Gwijde van Dampière stadsrechten. Op dit punt ontstond er een onderscheid tussen ‘Petegem-binnen’, het stedelijke deel, en ‘Petegem-Buiten’ het landelijke deel met een aantal verspreide bewoningskernen. Het grootste

¹⁴ Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Historische stadskern van Deinze [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140018> (geraadpleegd op 12 juli 2017).

¹⁵ Inventaris Onroerend Erfgoed, ID 121368, Deinze (geraadpleegd op 18 november 2016)

verschil tussen de middeleeuwse kern van 'Deinze binnen' en 'Petegem-binnen' situeert zich allicht het ontbreken van een vroege stadsversterking bij de laatstvernoemde.¹⁶

In 1469 werd 'Petegem-binnen' door Karel de Stoute bij 'Deinze-binnen' gevoegd en werd de macht en handelspositie van Deinze aanzienlijk vergroot. Ondanks talrijke vernielingen in 16de eeuw (o.a. de Beeldenstorm) en de 17de eeuw (veroveringstochten van Lodewijk XIV) kon Deinze zich handhaven als ambachts- en handelscentrum met zijn weekmarkten en drie jaarmarkten. In de 18de eeuw bloeide de huisnijverheid van linnen en vlas en werden talrijke brouwerijen en jeneverstokerijen opgericht. Ook het ambacht van huidevetters en leerbewerkers was nog goed vertegenwoordigd. Het verbeteren van de grote steenwegen bevorderde handel en verkeer in aanzienlijke mate.¹⁷

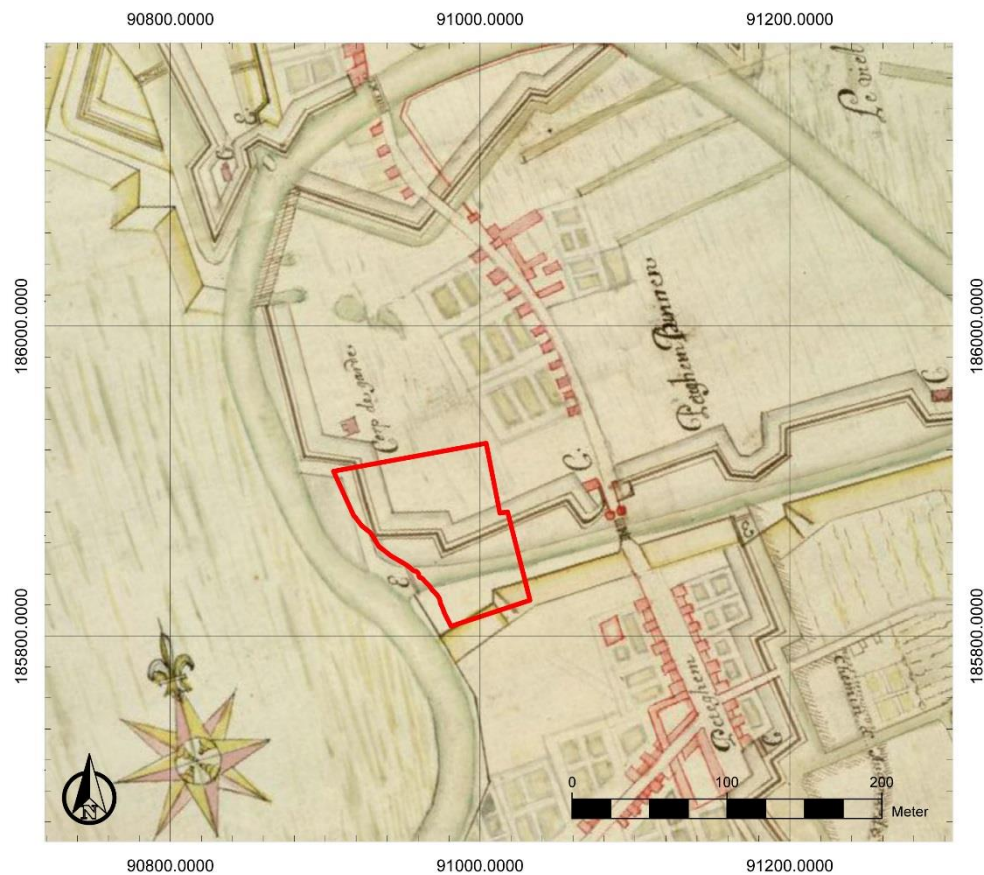
Figuur 17: Kaart van Bleau met aanduiding van het onderzoeksgebied (<http://uurl.kbr.be/1043567>)

Een eerste historische kaart waarom we het onderzoeksgebied kunnen situeren, is een kaart van Bleau uit 1649 (Figuur 17). Wegens onnauwkeurigheden in de kaart is het moeilijk de kaart precies te georefereren. De situering van het onderzoeksgebied is daarom bij benadering, maar dit volstaat om vast te stellen dat het onderzoeksgebied in gebruik was als tuinen of misschien als akkerland. Ten oosten, ter hoogte van de Tolpoortstraat, is historische bebouwing te zien. Ten westen bevindt zich de Leie en in het zuiden een gracht. Het gaat om de stadsgracht met ten noorden een stadsmuur. Ter

¹⁶ Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Historische stadskern van Deinze [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140018> (geraadpleegd op 12 juli 2017).

¹⁷ Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Historische stadskern van Deinze [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140018> (geraadpleegd op 12 juli 2017).

hoogte van de kruising van de gracht en de noordwest-zuidoost georiënteerde Tolpoortstraat, ten oosten van het onderzoeksgebied, bevond zich de Tolpoort.

Figuur 18: Kaart van Goubet met aanduiding van het onderzoeksgebied

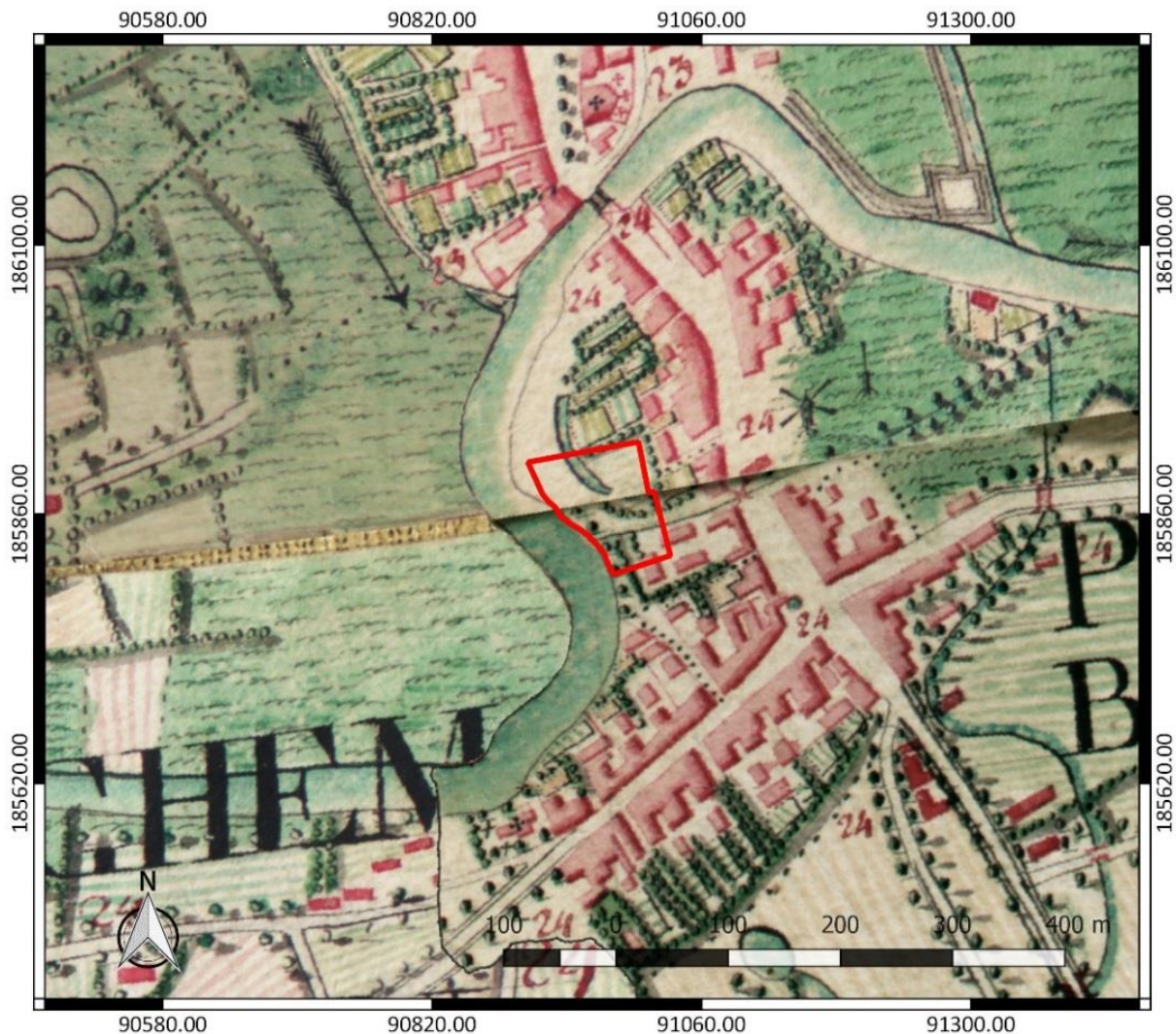
(http://search.arch.be/imageserver/topview.php?FIF=510/510_0002_000/510_0002_000_00440_000/510_0002_000_00440_000_0_0001.jp2)

De kaart van Goubet uit 1694 (Figuur 18) toont meer detail. Op de kaart is te zien dat het onderzoeksgebied oorspronkelijk te situeren is in Petegem-aan-de-Leie, waarvan de kern in 1469 samengevoegd werd met de kern van Deinze.¹⁸ De kaart geeft aan dat een deel van de stadsomwalling centraal over het terrein liep. Het gaat om een muur en om een gracht. Een dam lijkt aanwezig in de gracht nabij de Leie. De gracht is ook reeds te zien op de kaart van Bleau en op jongere kaarten. Andere kaarten tonen echter nergens de resten van een stadsmuur ter hoogte van het onderzoeksgebied. Ten noorden wordt een wachthuis (corp de garde) aangegeven. Het is de vraag in hoeverre dit wachthuis ooit opgericht is. Ten oosten zijn bebouwing en tuinen aangegeven langs de Tolpoortstraat.

De historische kaart uit 1694 toont een 17de-eeuwse Vaubanversterking rond de stad met verschillende verdedigingsgordels. Hoewel de historische aanwezigheid van een volledig gerealiseerde verdedigingsgordel onwaarschijnlijk lijkt, blijkt uit de historische kaarten wel dat bepaalde defensieve structuren samenvallen met perceelsgrenzen op de Atlas der Buurtwegen en op de huidige kadastrale leggers. Dit doet vermoeden dat bepaalde defensieve elementen toch (deels) gerealiseerd werden. Op de zuidelijke oever is het tracé nog te herkennen in de perceelsgrenzen, die

¹⁸ Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Historische stadskern van Deinze [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140018> (geraadpleegd op 12 juli 2017).

duidelijk richting de voormalige locatie van de historische Tolpoort lopen (Tolpoortstraat 76/75). Van fortificaties zoals een stadsmuur of bastions is niets bewaard gebleven.¹⁹

Figuur 19: Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

Op de Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden, opgemaakt op initiatief van graaf de Ferraris (1771-1778) is geen stadsomwalling aangegeven. De kaart geeft aan dat het onderzoeksgebied in gebruik is als tuinen (Figuur 19). De kaart van Van Maldegem uit 1786 (Figuur 20) dateert ongeveer uit dezelfde periode als de zogenaamde Ferrariskaart, maar verschaft meer detail met betrekking tot het onderzoeksgebied. De kaart toont het onderzoeksgebied als onbebouwde percelen. In het zuiden van het terrein is nog steeds een gracht aanwezig. Ten oosten is opnieuw de Tolpoort te zien, die gesloopt werd in 1860. Ten oosten van de Tolpoort is een molen te zien, die ook reeds gesitueerd wordt op de zogenaamde Ferrariskaart. Het was een houten korenwindmolen, opgericht tussen 1694 en 1744.²⁰

¹⁹ Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Historische stadskern van Deinze [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140018> (geraadpleegd op 12 juli 2017).

²⁰ <http://www.molenechos.org/verdwenen/molen.php?AdvSearch=5832>

Figuur 20: Kaart van Van Maldegem met aanduiding van het onderzoeksgebied

(http://search.arch.be/imageserver/topview.php?FIF=510/510_0002_000/510_0002_000_00085_000/510_0002_000_00085_000_0_0001.jp2)

Op de Atlas der Buurtwegen (1841) is een gebouw te bemerken binnen het onderzoeksgebied. De percelering lijkt al sterk op de huidige percelering (Figuur 21). De gracht in het zuiden van het onderzoeksgebied is niet langer aangegeven en dus mogelijk gedempt.

Een topografische kaart uit 1911 (Figuur 22) geeft nog meer gebouwen binnen het onderzoeksgebied weer. Het gaat om de gebouwen van de oude stadsgasfabriek. In 1869 was er een akkoord over de fabricage van lichtgas in Deinze.²¹ Vanaf 1870 tot 1959 was er een gassite op de onderzoekslocatie aanwezig.²² Sinds 1959 werd door de stedelijke gasfabriek geen gas meer geproduceerd in Deinze. Daarop werden de gebouwen verkocht. Een deel van de gebouwen werd omgebouwd tot garages. Nog later werden de gebouwen gebruikt door de brandweer en enkele stedelijke diensten.²³ Vanaf 1960 tot 1984 was er een brandweerkazerne, technische uitvoeringsdienst (in de voormalige werkplaatsen) aanwezig op het terrein. Het middenterrein werd ingericht als parking. In 1984 werd de voormalige werkplaats ook in genomen door de brandweer, het Rode kruis en de Civiele bescherming. Vanaf 1996 zijn de gebouwen (voormalige werkplaats) van de brandweer leegstaand.²⁴

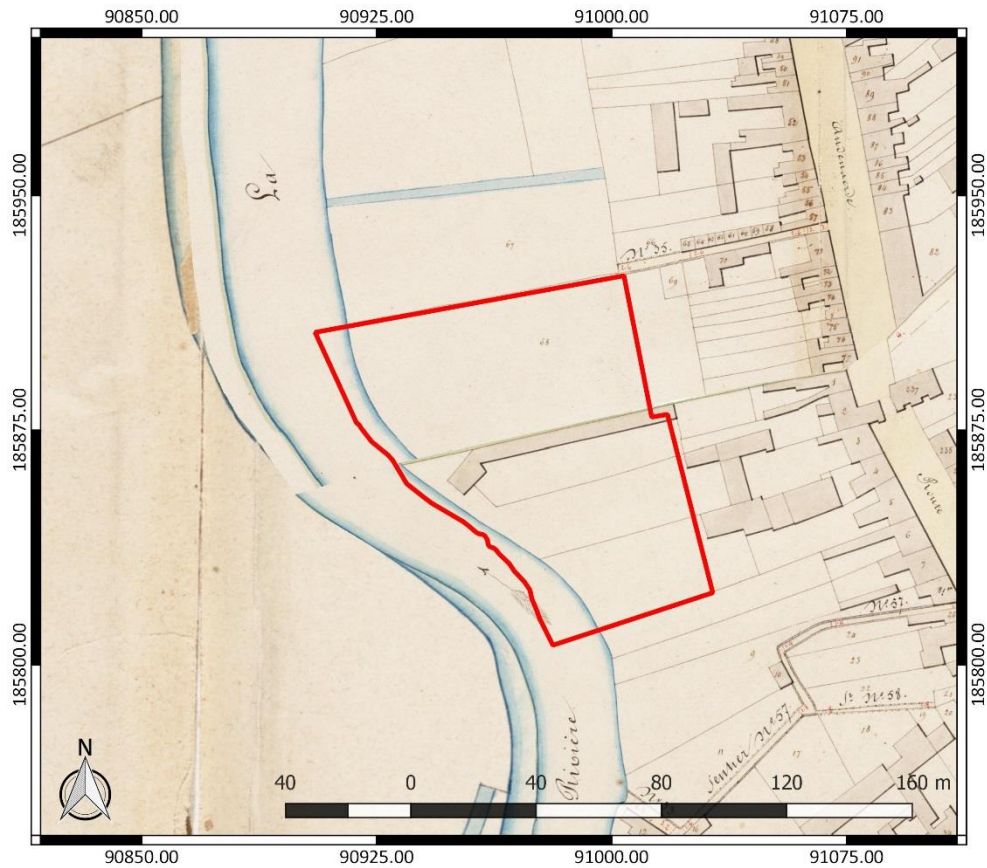
Een luchtfoto uit 1971 (Figuur 23) toont weinig verschillen met de net aangehaalde topografische kaart. Een luchtfoto uit 1979-1990 (Figuur 24) toont dat de Leie rechtgetrokken is en de bebouwing in de omgeving uitgebreid is. De luchtfoto toont een gelijkaardige situatie als een recente luchtfoto (Figuur 8).

²¹ Bombeke 1990, 9, 25

²² URS Belgium BVBA 2014, 5

²³ Bombeke 1990, 9, 25

²⁴ URS Belgium BVBA 2014, 5

Figuur 21: Atlas der Buurtwegen met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

Figuur 22: Topografische kaart uit 1911 met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.cartesius.be)

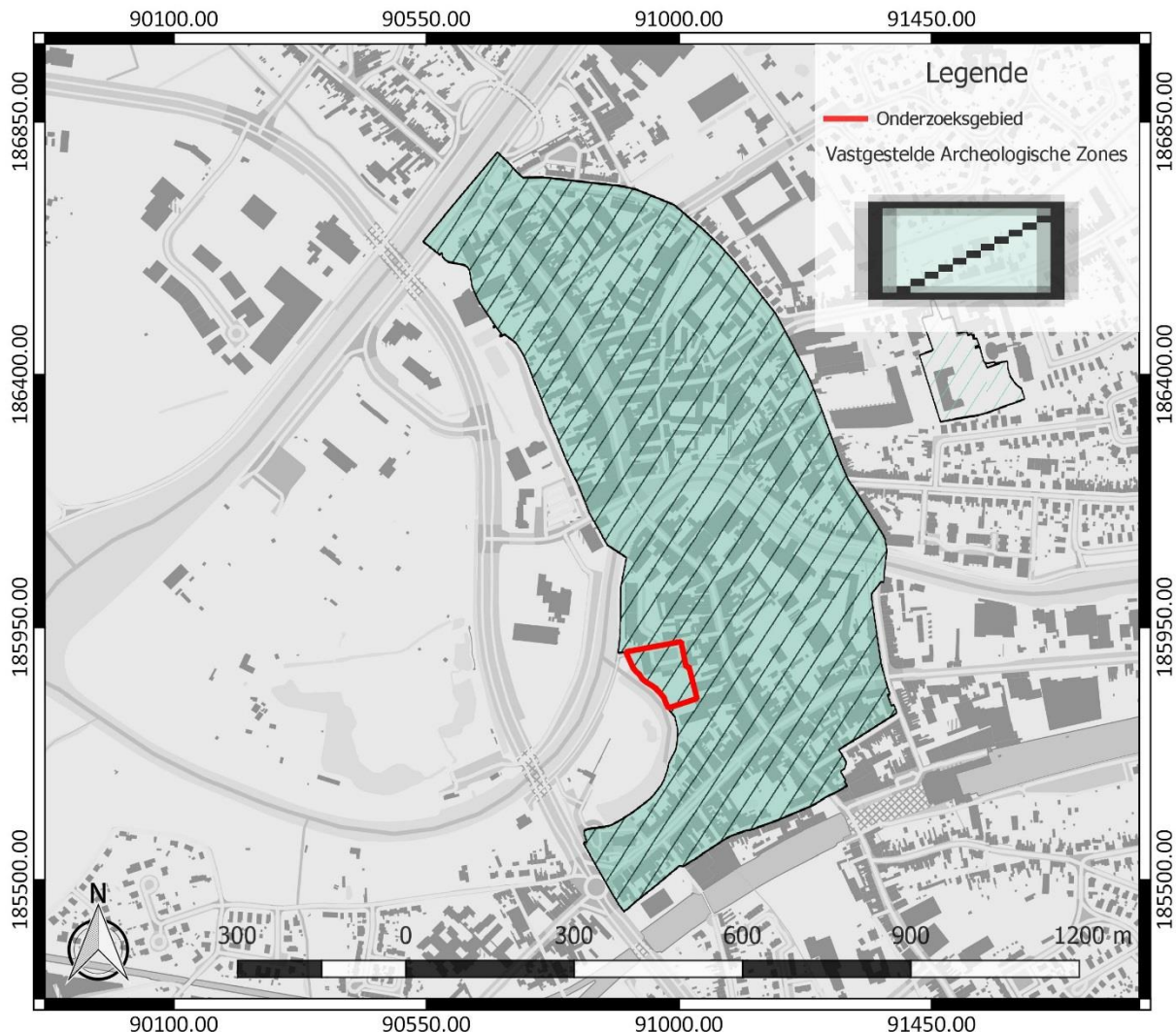
Figuur 23: Luchtfoto uit 1971 met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

Figuur 24: Luchtfoto uit 1979-1990 met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

2.4.3 Het onderzochte gebied in zijn archeologisch kader

Het onderzoeksgebied valt binnen de vastgestelde archeologische zone Historische stadskern van Deinze (Figuur 25).

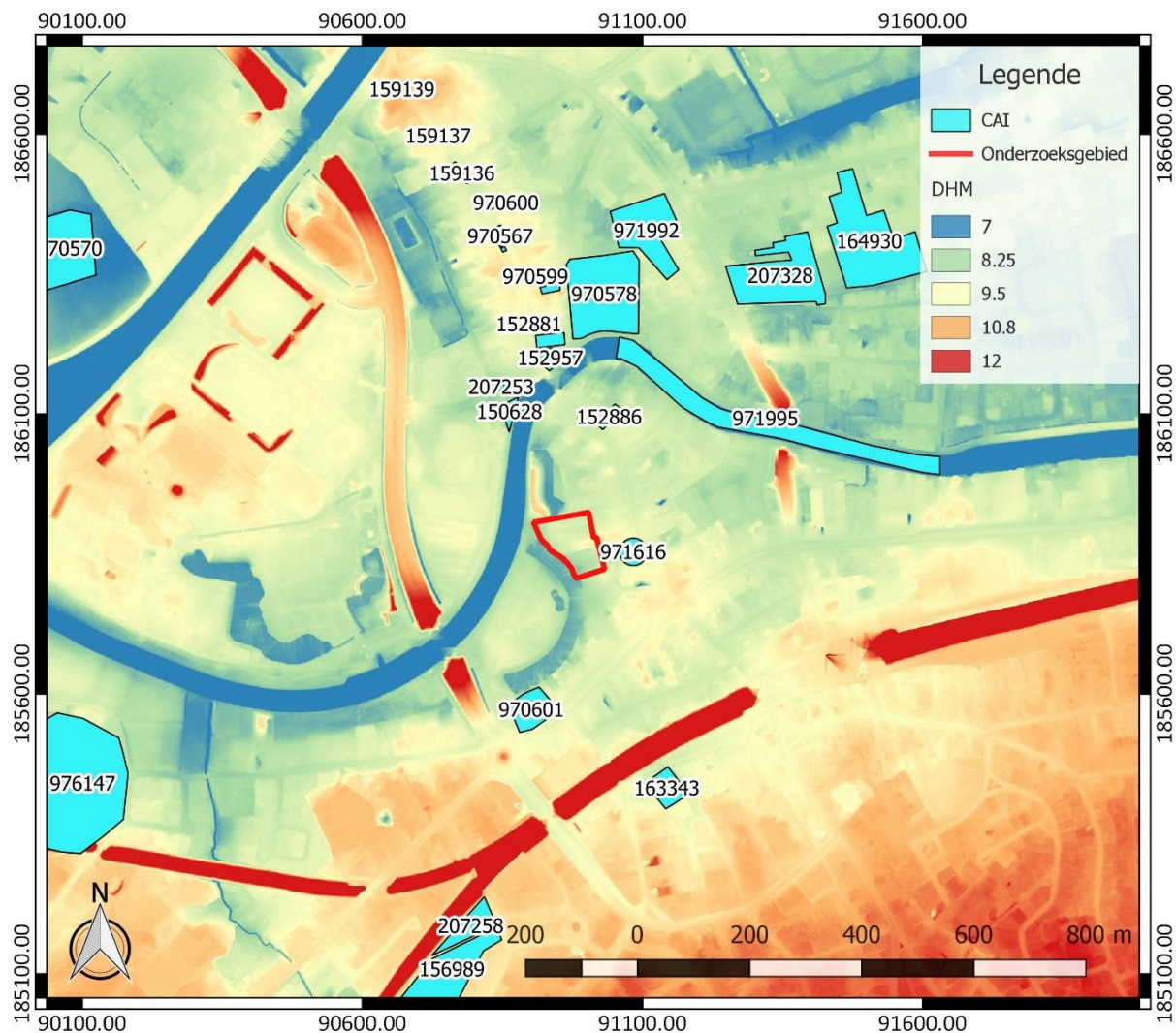

Figuur 25: Overzichtskaat van de vastgestelde archeologische zones met aanduiding van het onderzoeksgebied (www.geopunt.be)

Over het pre-middeleeuwse Deinze zijn weinig gegevens bekend. Bij het uitbaggeren van de Leie in 1974 werden heel wat steentijd artefacten aangetroffen. De oudste daaronder dateert uit het finaalpaleolithicum. Tijdens opgravingen in het stadscentrum werden aanwijzingen gevonden van ijzertijdbewoning. Voor de Romeinse periode zijn enkel vondsten gekend uit baggerwerken (CAI ID 971995).²⁵ De huidige stadskern van Deinze is ontstaan uit twee afzonderlijke bewoningskernen, met name het oude Deinze aan de noordelijke oever van de Leie en de kern van Petegem-aan-de-Leie op de zuidelijke oever.²⁶

²⁵ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 971995, Deinze (DZ4)) (geraadpleegd op 26 juni 2017)

²⁶ Agentschap Onroerend Erfgoed 2017: Historische stadskern van Deinze [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140018> (geraadpleegd op 12 juli 2017).

Figuur 26: Overzichtskartaal Centrale Archeologische Inventaris met aanduiding van het onderzoeksgebied
(<https://geo.onroerenderfgoed.be/>), weergegeven op het DHM

De Centrale Archeologische Inventaris (CAI) vermeldt een aantal locaties in de omgeving van het onderzoeksgebied waar archeologische resten gekend zijn (Figuur 26). In de onmiddellijke omgeving van het onderzoeksgebied werden sporen uit de middeleeuwen gevonden. Het gaat om lijnelementen van een riolering en een overwelfde stadsgracht, waarvan de onderkant gemetseld is op eiken balken die rusten op een houten palenfundering (CAI ID 971616).²⁷ De parochiekerk Sint-Martinus en Sint-Antonius Abt (CAI ID 970601), ten zuiden van het onderzoeksgebied, is een middeleeuwse kerk van oude oorsprong. De kerk bestond reeds in 1147. De Romaanse kerk werd in de loop der tijd grondig verbouwd en vergroot. De toren werd opgeblazen in mei 1940 en ook de rest van de kerk was zwaar beschadigd na de Tweede Wereldoorlog. Er kwam een restauratie in de jaren 1950-57.²⁸ Eveneens ten zuiden van het onderzoeksgebied (CAI ID 163343) werd een niet-geretoucheerde afslag gevonden in de vulling van een kuil. De kuil maakt deel uit van (paal)kuilen, smalle greppels, een gracht, spitsporen en een mogelijke waterput uit de nieuwste tijd.²⁹

²⁷ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 971616, Tolpoortstraat I (geraadpleegd op 26 juni 2017)

²⁸ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 970601, Parochiekerk Sint-Martinus en Sint-Antonius Abt (geraadpleegd op 26 juni 2017)

²⁹ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID Landweg, 163343 (geraadpleegd op 26 juni 2017)

In de middeleeuwen was er ten noorden een grafelijke residentie met motte gevestigd (CAI ID 152886). Uit de 17de eeuw is een hoektoren van een poortgebouw van het Markizaat gevonden, resten van een groot gebouw (met kelder en een ruimte met haard) en een kleiner bijgebouw, waarvan de vloer en de fundamenteën blootgelegd zijn. Ook een schuilkelder uit de Tweede Wereldoorlog en recente sporen van vroegere fasen van het postgebouw zijn er aangetroffen.³⁰

Uit de nieuwe tijd zijn een kaaimuur en resten van een kleine kelder gevonden ter hoogte van CAI ID 207253. In de omgeving zijn ook 18de-eeuwse fundamenteën van een 8-hoekig paviljoen en de resten van tuinmuren (die deel uitmaakten van een siertuin met tuinpaviljoen) gevonden op locatie CAI ID 150628, net als een stuk van de kademuur van een steiger.³¹

Een voormalig kerkhof met meer dan 100 inhumaties, inclusief de verdwenen kerkhofmuren, werd opgegraven op locatie CAI ID 152957. De graven doorsnijden elkaar niet vanwege regelmatige ophogingen van het terrein. Uit de 17de eeuw treffen we hier een gebouwencomplex grenzend aan de Leie aan met muurresten van drie kelders, twee beerputten, een waterput en stallingen of schuren zonder vloerverharding. De gebouwen centreren zich rondom een centrale binnenplaats met waterput.³²

Ten noorden van deze vondst werden een middeleeuwse occupatielaag, een aantal paalkuilen (die wijzen op houtbouw) en greppels met roodbeschilderd aardewerk gevonden op locatie CAI ID 152881. De vondsten dateren uit de volle middeleeuwen.³³

Op de vindplaats CAI ID 970578 bevond zich een hospitaal (eerst O.-L.-Vrouwehospitaal genoemd, vervolgens St.-Blasiushospitaal), dat door een kloostergemeenschap geleid werd. Het hospitaal dateert uit de 12de eeuw. Het werd verwoest in 1584. In de 17de eeuw werd het uitgebreid. Tussen 1800 en 1843 deed het hospitaal dienst als stadsgevangenis.³⁴

De kaart met CAI locaties geeft aan dat in de ruimere omgeving rond het onderzoeksgebied nog veel meer gekende archeologische waarden gelegen zijn. Op deze vondstlocaties zullen we echter niet ingaan, omdat we reeds over voldoende gegevens beschikken om het archeologisch potentieel van het terrein in te kunnen schatten.

2.4.4 Interpretatie van het onderzochte gebied en synthese

Na uitvoering van het bureauonderzoek kunnen de onderzoeksvragen die vooropgesteld werden, beantwoord worden.

Welke aanwijzingen bevatten de bestaande bronnen over het archeologisch potentieel van het terrein?

De gekende archeologische waarden in de omgeving bieden een goede basis om het archeologisch potentieel van het terrein in te schatten. In de buurt van het onderzoeksgebied zijn resten uit de steentijd tot en met de nieuwste tijd aangetroffen. Het onderzoeksgebied bevindt zich aan de rand van de historische stadskern van Deinze, in het bijzonder van de kern van Petegem-aan-de-Leie. De eerste vermeldingen van Petegem-aan-de-Leie dateren uit de 12de eeuw. In combinatie met de gunstige landschappelijke ligging aan een meander van de Leie betekent dit een hoog archeologisch potentieel. Het gebruik van een deel van het terrein als gasfabriek en de daaraan gerelateerde

³⁰ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 152886, Oud Kasteel / Prinsenhof (geraadpleegd op 26 juni 2017)

³¹ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 207253, Brielstraat (geraadpleegd op 26 juni 2017)

Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID Rheinbachplein (onderzoek 2009) (geraadpleegd op 26 juni 2017)

³² Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 152957, Kerkplein 2010 (geraadpleegd op 26 juni 2017)

³³ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 152881, Markt proefput 1 (geraadpleegd op 26 juni 2017)

³⁴ Centrale Archeologische Inventaris, CAI ID 970578, Sint-Blasiushospitaal (geraadpleegd op 26 juni 2017)

sanering op het terrein betekenen plaatselijk ernstige verstoringen van het bodemarchief. De ontgravingen vonden plaats in het noordelijke deel van het onderzoeksgebied over een oppervlakte van ca. 940 m² en een ontgravingsdiepte die zich doorgaans situeert tussen 1,0 en 2,5 m onder het maaiveld. Hoewel er op één locatie – bij het uitbaggeren van de Leie – steentijdvondsten zijn aangetroffen in de omgeving, is het potentieel voor de aanwezigheid van een goed bewaarde steentijd artefactensite eerder laag door het stedelijke gebruik van het onderzoeksgebied, maar sluit het deze niet volledig uit.

Wat is de landschapshistoriek en de gebruiksevolutie van het terrein?

Het onderzoeksgebied is gesitueerd in de historische stadskern van Deinze. Historische kaarten en luchtfoto's geven aan dat het terrein in de nieuwe tijd tot heden steeds in veranderende situaties verkeerde, gaande van tuinzones tot bebouwing. Vooral de aanleg van een gasfabriek in de 19de eeuw en de daaraan gerelateerde sanering hebben een negatieve impact gehad op het bodemarchief. Het is echter niet duidelijk in hoeverre het bodemarchief effectief aangetast is. In het zuidelijke deel van het onderzoeksgebied bevond zich een stadsgracht en mogelijk ook andere structuren die gerelateerd zijn aan stadsverdediging. Uit gegevens van beschreven boorprofielen in en nabij het onderzoeksgebied is niet af te leiden of het onderzoeksgebied zich situeerde in een brede stroomvlakte van de Leie (gewonnen op de Leie?) of het een hogere (en drogere) zone aansluitend aan de Leie.

Wat is de impact van de geplande werken?

Binnen het onderzoeksgebied wordt een verkaveling gepland. De voornaamste werken omvat de realisatie van gebouwen, groenaanleg, wegenis, riolering, evenals de aanleg van verhardingen. Van verschillende bodemingrepen ligt de precieze verstoringdiepte niet vast. Ook dient in acht genomen te worden dat de geplande werken compactie van de bodem zullen veroorzaken buiten de zones waar de eigenlijke werken voorzien worden. Dit doet besluiten dat binnen het volledige onderzoeksgebied het bodemarchief bedreigd is.

2.4.5 Afweging noodzaak verder vooronderzoek

Het bureauonderzoek toont aan dat het onderzoeksgebied een hoog archeologisch potentieel kent met betrekking tot resten gerelateerd aan de historische stadskern van Deinze, in het bijzonder van het deel Petegem-aan-de-Leie aan de rechteroever van de Leie, waarvan de oudste vermeldingen teruggaan tot in de 12de eeuw. Tot nog toe is het archeologisch onderzoek in de kern van Petegem-aan-de-Leie erg beperkt gebleven. Het enige systematische onderzoek vond plaats ter hoogte van het Markizaat, maar de geplande verstoringdiepte was vrij beperkt, waardoor er bij het onderzoek niet ingezet werd op onderzoek van de diepere lagenopbouw. Verder archeologisch (voor)onderzoek ter hoogte van het onderzoeksgebied kan zorgen voor een sterke vermeerdering van onze kennis over het ontstaan en ontwikkeling van de kern van Petegem-aan-de-Leie, maar ook over de landschappelijke locatie waar deze kern zich op gevormd heeft. Ook is het mogelijk meer inzicht te krijgen in de pre-stedelijke occupatie van de landschappelijke zone waar zich later de kern van Petegem-aan-de-Leie heeft gevormd. In de buurt van het onderzoeksgebied zijn er resten gekend uit de steentijd, maar het is niet duidelijk of ze ook kunnen voorkomen binnen het onderzoeksgebied. Er kan van uitgegaan worden dat er in het noordelijke deel van het onderzoeksgebied enige aantasting is van de bovenzijde van het bodemarchief, vooral daar waar bij bodemsanering ontgravingen werden uitgevoerd. Het is echter niet duidelijk in hoeverre het bodemarchief effectief aangetast is. Daarom is ook dit deel van het onderzoeksgebied weerhouden voor verder vooronderzoek.

Op het terrein wordt de aanwezigheid van een site met complexe verticale stratigrafie verwacht. Om die complexe verticale stratigrafie adequaat te kunnen onderzoeken, is de uitvoering van een proefputtenonderzoek de meest aangewezen onderzoeksmethode. Omdat het onderzoeksgebied momenteel nog deels bebouwd is, in gebruik is als parking en er tevens nog bomen aanwezig zijn die gerooid dienen te worden, is de uitvoering van een proefputtenonderzoek pas mogelijk na sloop van

de aanwezige bebouwing. Mogelijk dient het proefputtenonderzoek nog gevolgd te worden door waarderende archeologische boringen indien toch een goed bewaarde steentijd artefactensite vastgesteld wordt.

3 Samenvatting

Het bureauonderzoek toont aan dat het onderzoeksgebied een hoog archeologisch potentieel kent met betrekking tot resten gerelateerd aan de historische stadskern van Deinze, in het bijzonder van het deel Petegem-aan-de-Leie aan de rechteroever van de Leie, waarvan de oudste vermeldingen teruggaan tot in de 12de eeuw. Tot nog toe is het archeologisch onderzoek in de kern van Petegem-aan-de-Leie erg beperkt gebleven. Het enige systematische onderzoek vond plaats ter hoogte van het Markizaat, maar de geplande verstoringsdiepte was vrij beperkt, waardoor er bij het onderzoek niet ingezet werd op de diepere lagenopbouw. Verder archeologisch (voor)onderzoek ter hoogte van het onderzoeksgebied kan zorgen voor een sterke vermeerdering van onze kennis over het ontstaan en ontwikkeling van de kern van Petegem-aan-de-Leie, maar ook over de landschappelijke locatie waar deze kern zich op gevormd heeft. Ook is het mogelijk meer inzicht te krijgen in de pre-stedelijke occupatie van de landschappelijke zone waar zich later de kern van Petegem-aan-de-Leie heeft gevormd. In de buurt van het onderzoeksgebied zijn er resten gekend uit de steentijd. Het is onduidelijk of ze ook kunnen voorkomen binnen het onderzoeksgebied.

4 Bibliografie

4.1 Publicaties

Bombeke, M., 1990: Het Gasgesticht te Deinze, *Bijdragen tot de geschiedenis der stad Deize en van het land aan Leie en Schelde* 57, 5-28.

Tavernier, R., 1965: *Bodemkaart van België. Verklarende tekst bij het kaartblad Deinze 69 E*, Brussel.

Vanhee, D./M. Deceuninck, 2011: *Archeologisch vooronderzoek Deinze Tolpoortstraat 30 & 32. 15 & 16 juli 2010 & 7 tot 30 maart 2011*, Aalter (KLAD-rapport 21).

4.2 Websites

Cartesius (2017)
<https://www.cartesius.be>

Centrale Archeologische Inventaris (2017)
<https://cai.onroenderfgoed.be>

Databank ondergrond Vlaanderen (2017)
<http://dov.vlaanderen.be>

Deinzeonline (2017)
<https://www.deinzeonline.be>

Geoportaal Onroerend Erfgoed (2017)
<https://geo.onroenderfgoed.be/>

Geopunt Vlaanderen (2017)
<http://www.geopunt.be/>

Inventaris Onroerend Erfgoed (2017)
<https://inventaris.onroenderfgoed.be>

Molenecho's (2017)
<http://www.molenechos.org>

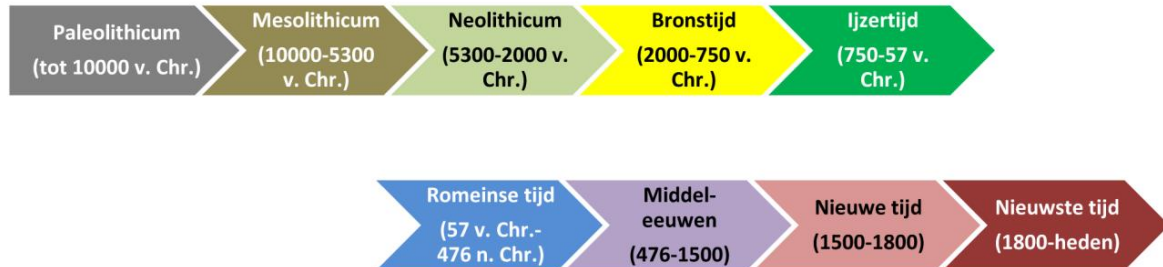
Onderzoeksbalans Onroerend Erfgoed Vlaanderen (2017)
<https://www.onderzoeksbalans.be>

OVAM (2017)
<http://www.ovam.be>

Vlaams infocentrum land-en tuinbouw (2017)
<http://www.vilt.be>

5 Bijlagen

5.1 Archeologische periodes

5.2 Plannenlijst

Plannenlijst bureauonderzoek: projectcode 2017E206

Plan-nummer	Type	Onderwerp	Aanmaak-schaal	Aanmaak-wijze	Datum
1	Kadasterplan	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
2	Topografische kaart	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
3	Overzichtskaart	Verstoringskaart	1:1	Digitaal	15/12/2017
4	Overzichtskaart	Verstoringskaart ontgravingen (1)	1:1	Digitaal	15/12/2017
5	Overzichtskaart	Verstoringskaart ontgravingen (2)	1:1	Digitaal	15/12/2017
6	Bouwplan	Ontwerpplan	1:1	Digitaal	11/07/2017
7	Hoogtemodel	Digitaal hoogtemodel terrein en omgeving	1:1	Digitaal	21/06/2017
8	Hydrografische kaart	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
9	Doorsnede	Terreinverloop	1:1	Digitaal	22/06/2017
10	Tertiaire geologische kaart	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
11	Quartaairgeologische kaart	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
12	Bodemkaart	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
13	Bodemgebruikskaart	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
14	Historische kaart	Bleau	1:1	Digitaal	21/06/2017
15	Historische kaart	Goubet	1:1	Digitaal	21/06/2017
16	Historische kaart	Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden	1:1	Digitaal	21/06/2017
17	Historische kaart	Van Maldegem	1:1	Digitaal	21/06/2017
18	Historische kaart	Atlas der Buurtwegen	1:1	Digitaal	21/06/2017
19	Topografische kaart	1911	1:1	Digitaal	21/06/2017
20	Kaart met vastgestelde archeologische zones	Locatie onderzoeksgebied	1:1	Digitaal	21/06/2017
21	CAI-kaart	CAI vondstlocaties	1:1	Digitaal	21/06/2017

5.3 Fotolijst

Fotolijst bureauonderzoek: projectcode 2017E206

ID	Type	Onderwerp	Vervaardiging	Datum
F1	Overzichtsfoto	Foto's huidige toestand	Digitaal	21/06/2017
F2	Luchtfoto	Toestand terrein 2016	Digitaal	21/06/2017
F3	Luchtfoto	Toestand terrein 1971	Digitaal	21/06/2017
F4	Luchtfoto	Toestand terrein 1979-1990	Digitaal	21/06/2017